

عکس: آرش خاموشی، هم‌پنین

هشدار درباره سایت آراکوه

عضو کمیسیون برنامه و بودجه شورای شهر تهران نسبت به آلودگی خاک در سایت آراکوه هشدار داد. به گزارش ایلنا، احمد صادقی درباره مهمترین معضلات شهری گفت: «شهری دارای قدمتی بسیار طولانی است؛ به طوری که ری از جمله شهرهای تاریخی کشور به حساب می‌آید و از دیرباز این شهر دارای هویت مستقل بوده است. بارش و رونق تهران به‌عنوان پایتخت، رفته‌رفته این شهر گسترش پیدایم کند و تا امروز این گسترش ادامه‌دار بوده و سبب شده، عارضه‌هایی به‌ری وارد شود.» او ادامه داد: «به‌عنوان مثال عارضه‌های ترافیکی به سبب وجود آرامستان بهشت زهرا (س)، سرریز فاضلاب به پایین دست به‌ویژه دشت پایین دست ری، وجود پالایشگاه تهران که در درازمدت موجب آلودگی خاک می‌شود، فاصله بین جنوب و شمال شهر در طول سالیان قبل که سبب شده هویت فرهنگی و اقتصادی این شهر تحت الشعاع پایتخت قرار گیرد و به‌منوعی بخش‌هایی از شهری رونق سکونت سابق را نداشته باشد.»

لانی در راه ایران؟

رئیس مرکز ملی پیش‌بینی و مدیریت بحران مخاطرات وضع هوا با اشاره به تأثیر چندین دورپیوند بر وضعیت جوی ایران گفته است که ۶۰ تا ۶۵ درصد احتمال وجود شرایط خنثی و ۳۸ درصد تجربه لانی تا آخر مردادماه در کشورمان پیش‌بینی می‌شود. به گزارش ایسنا، صادق ضیاییان در این باره گفت: «ان سوا یا نوسان جنوبی دورپیوندی است که فازهایی (ال نینو) و «لانی» دارد و خنثی است. نوسان جنوبی پدیده‌ای است که روی خط استوا در مناطق حاره روی اقیانوس آرام اتفاق می‌افتد. زمانی که آب اقیانوس در کنار قاره آمریکا گرم‌تر از میانگین بلندمدت باشد، ال نینو رخ می‌دهد. در طرف دیگر اقیانوس یعنی شمال استرالیا و اندونزی اگر دریا خنک‌تر از میانگین بلندمدت شود، لانی اتفاق می‌افتد. اگر آب اقیانوس آرام در کنار قاره آمریکا خنک‌تر از وضعیت نرمال باشد، حالت لانی و زمانی که آب در شمال استرالیا و اندونزی گرم‌تر از حالت نرمال باشد، ال نینو رخ می‌دهد.»

جزئیات شهریه مدارس

معاون وزیر آموزش و پرورش نحوه تعیین شهریه ۱۸ هزار مدرسه غیردولتی را اعلام کرد. به گزارش فارس، احمد محمودزاده گفت: «درباره موضوع شهریه، امسال سومین سال است که شهریه مدارس غیردولتی را تعیین کردیم. از روز اول یعنی از همان بدو ورود به سازمان مدارس و مراکز غیردولتی و توسعه مشارکت‌های مردمی، یک نگاه اصلاحی به موضوع شهریه داشتیم.» او ادامه داد: «حدود ۷۵ درصد مدارس س، شهریه بین ۱۰ تا ۳۰ میلیون تومان دارند. ۲۵ درصد مدارس شهریه از ۳۰ تا ۵۰ میلیون به بالا دارند. نزدیک به ۴۰ درصد شهریه‌های مدارس در کشور بین ۱۰ تا ۲۰ میلیون تومان برآورد شده و قریب به ۳۴ درصد شهریه‌های مدارس نیز بین ۲۰ تا ۳۰ میلیون تومان تعیین شده که از این میان شهریه حدود ۱۴ درصد مدارس نیز بین ۳۰ تا ۴۰ میلیون تومان اعلام شد و ۶ درصد دیگر از مدارس کشور شهریه‌هایی بین ۴۰ تا ۵۰ میلیون تومان دارند و ۵/۲ درصد مدارس شهریه‌هایی بین ۵۰ تا ۶۰ میلیون تومان خواهند داشت. ۵/۱ درصد شهریه‌های مدارس نیز بین ۶۰ تا ۷۰ میلیون تومان تعیین شد و در نمودار نرخ شهریه کمتر از یک درصد مدارس بین ۷۰ تا ۸۰ میلیون تومان است.»

آغاز دور جدید انتظار

بررسی پیامدهای اجتماعی نتیجه انتخابات چهاردهم ریاست جمهوری

در این میان حدود ۵۰ درصد افراد رأی داده، با وجود انتقادهای بسیار، در دایره منتظران تغییر قرار گرفته‌اند؛ آنها برای مطالبه‌گری در صف ایستاده‌اند.

رای برای بهبود

در جمعه و شنبه‌های که گذشت، در روز انتخابات و روز اعلام نتیجه، ایرانی‌ها لحظات تب و تاب زیادی را گذراندند و پس از مشخص شدن نتیجه انتخابات، بحث و نظر تحریمی‌ها و شرکت‌کنندگان در انتخابات باز هم بالا گرفت. عده‌ای گفتند، با اینکه درصد مشارکت مردم در دور دوم انتخابات بیشتر شده اما باز هم جامعه پیام خود را به گوش مسئولان رسانده و عده‌ای، رأی دادن‌شان را اعتراضی یا سلبی خواندند.

علی، یکی از کسانی است که ابتدا برای رأی دادن مردود بود اما در نهایت در هر دور انتخابات شرکت کرد؛ او به «هم‌میهن» می‌گوید، اولین دلیل رأی دادنش انتخاب بین بودن و نبودن ایران بود، انتخاب میان اندکی عقلانیت در مقابل توهم و بی‌عقلی: «رأی دادن در چشم من مسئله بجزئی نبود. من به‌واسطه حرفه‌ام از نوجوانی وابسته به دنبال کردن اخبار و فعالیت انتخاباتی بودم. تا جایی که حتی به عبدالناصر همتی هم رأی دادم. اما در این انتخابات دغدغه‌های اخلاقی هم ضمیمه این مسئله شد. اینجا همان جایی بود که دچار تردید شدم، روزها شب‌ها با خودم فکر می‌کردم آیا شرکت در انتخابات امری اخلاقی است یا نه. من دوستان و نزدیکانی داشتم که بابت رفتارهای دور از عقلانیت در دوسال اخیر دچار چالش‌های جدی شده بودند. اگر به عقب‌تر هم نگاه می‌کردم دل‌بسته‌کسانی بودم که همچنان دچار صحر و آوازی اند. الان نه که دارم این حرف‌ها را به شما می‌گویم در چشم ۳۰ میلیون نفر از مردم کاستری ام‌پایک ابله ساده‌لوح‌م‌پایک وسط‌بازی‌بی‌شرف‌یا یک‌وا داده فرصت طلب. نمی‌خواهم در مقام دفاع از خودم دربیایم. واقعیت‌ها اما این است که من هیچ‌کدام از رفتارهای غیرمتعارف و به دور از عقلانیت سیستم را فراموش نکرده‌ام. خیلی تقصیر من نیست، من بعد از کشمکش‌های درونی زیاد به این نتیجه رسیدم که سیاست جای سانتیمانتالیسم نیست، سیاست امروز جای دعواست. حواسم هست که دعوا کار آدم عاقل نیست، ولی گاهی وقت‌ها پای عقلا هم به دعوا کشیده می‌شود. دعوایی که ناخواسته واردش شدیم. دعوایی که برای گرفتن حق مان بود. وسط دعوا هم حلا خیرات نمی‌کنند. زنی، می‌زنت. حالا وسط این میدان به‌قول شیخ اجل: «آن نه من باشم که روز جنگ بینی پشت من / آن منم گر در میان خاک و خون بینی سوری». من ترجیح می‌دهم ایران دست کسی بیفتد که باین‌سبب سرم‌را ببرد تا اینکه توی چشم‌نگاه کند و خنجر را وسط سینه‌ام فروبرد.»

دانیال، دانشجوی ۲۴ ساله‌ای است که او هم در دو دور انتخابات اخیر شرکت کرده و می‌گوید، ترجیح می‌دهد یک نفر به‌عنوان رئیس جمهور سرم‌را بشیر بمالد و بگوید که می‌خواستم انجام بدهم، اما نشد: «در نظر من این فرق دارد با رئیس جمهوری که توی چشمم نگاه کند و بگوید نهنتم‌ها برای خواست توتره هم خرد نمی‌کنم که در نظر من دلیلی هم برای توضیح وجود ندارد. من ترجیح می‌دهم یک

احمد بنی جمالی جامعه‌شناس سیاسی: انتخابات ریاست جمهوری امسال نشان داد که جامعه به‌طور کامل قطع امید کرده و این پروژه بهبودخواهی و تحولخواهی در داخل سیاست ایران، دیگر جامعه را برای انجام اقدامی تحریک نمی‌کند

نفر در روشنایی از من عذرخواهی کند، نه اینکه در سایه بنشیند و زیر لب خنده‌های هیستریک کند. با این حال احتمالاً آیندگان در قبال رفتار این روزها، ما را به قضاوت می‌نشینند. خدا می‌داند که ادعای فهم زیادی ندارم ما به این تشخیص رسیدم که در این بزنگاه فارغ از سود شخصی برای یک زندگی معمولی، برای آرامشی که خیلی وقت است جایش در زندگی‌مان خالی است، برای ایستادن جلوی اوهام، برای مردان و زنان و کودکان ایران رأی بدهم. به این امید که به کار آید و شرمند آیندگان نشوم. دانیال می‌گوید، دلیل دیگر برای رأی دادنش «رفتار مشمزنکننده» گروهی از ایرانیان خارج از کشور بوده است: «خدا رحم کرد که آنجا نبودم وگرنه احتمالاً به جرم ضرب‌و‌سختم چند هم‌وطن در غربت پشت میله‌های زندان بودم.»

سهیلا، زن ۴۱ ساله‌ای است که جمعه‌شب را تا صبح شب‌بیدار بوده است و وقتی نتیجه انتخابات را شنیده، با اینکه نامزد مورد حمایتش که او رأی داده بوده، در آن انتخاب شده، ذوق زده یا خوشحال نشده است: «خیلی به این موضوع فکر کردم که اگر نامزد مقابل رئیس جمهوری شود، بدترین اتفاقی که برایمان می‌افتد چیست؟ و به این نتیجه رسیدم که قطعاً حداقل برای زندگی من بهتر نمی‌شود. جمعه شب تا صبح نگران بودم و منتظر اعلام نتایج قطعی بودم، بعد که آقای پزشکیان انتخاب شد، نفس راحتی کشیدم اما ذوق زده نشدم. من به‌خاطر آدم‌های اطراف آقای پزشکیان به او رأی دادم و معتقدم همین که رئیس جمهور با همان اختیاراتی که دارد، کمی فضا را باز کند تا کمی نفس بکشیم، کافی است. شاید کمی حال‌مان بهتر شود. دوره جوانی من گذشت، در دوران آقای احمدی‌نژاد، جوانی من و هم‌سپن و سالانم سوخت و حالا احساس می‌کنم برای ادامه شاید بشود امیدی داشت.» سهیلا چندان انتظار تغییر یا تحول خاصی در سال‌های آینده ندارد: «حالا یک دوره انتظار برای ما، با همه امیدها و ناامیدی‌هایش شروع شده است و امیدوارم این انتظار به نتیجه خوبی برسد.»

سارا اما می‌گوید انتظار تغییر هم ندارد، فقط می‌خواهد اوضاع از حال حاضر بدتر نشود. او با تردیدهای فراوان در نهایت در انتخابات شرکت کرده و فکر می‌کند، نباید انتظار معجزه داشت: «من فقط می‌خواهم اوضاع بدتر نشود. ما باید موقع حرف زدن، پایمان روی زمین باشد. اگر به آقای پزشکیان رأی دادم به‌دلیل بعضی برنامه‌هایی است که ممکن است در حوزه آموزش، بهداشت و درمان اجرا کند. حتی امیدی ندارم که بتواند طرح نوز و فیلتنینگ و... را هم جمع کند. من رأی دادم که یک‌سری موضوعات اتفاق نیفتد.» سارا رأی خود را سلبی می‌داند: «من فکر می‌کنم او دولت‌ش نمی‌تواند معجزه کند و انتظار چندانی هم ندارم. در این حد که رئیس جمهور جدید بتواند مدیران میانی را عوض کند یا زان بیشتری را به کار بگیرد، کافی است. چون می‌دانم در این مملکت نمی‌توان کارهای خیلی بزرگ کرد یا تغییرات اساسی داد.»

بازگرداندن سرمایه از دست رفته

احمد بنی جمالی، جامعه‌شناس سیاسی، معتقد است ۶۰ درصدی که در دور اول انتخابات مشارکت نکردند، به یک‌باره ایجاد می‌شوند؛ یعنی دولتی که به‌ترتیب وعده‌های انتخاباتی‌اش عملی نشد، به گفته او، فضای کنونی جامعه شبیه به دوره‌ای است که مردم از دولت روحانی ناامید شده بودند. او در توضیح بیشتر به هم‌میهن می‌گوید: «دولت دوم آقای روحانی با موج تحریم‌ها، مشکلات اقتصادی و اتفاقاتی که در سال ۹۸ افتاد و اعتراضات در خوزستان همراه شد. بعد از آن هم اعتراضات در بی‌پرواز هوایم‌ای اوکراینی، شیوع کرونا و... رخ داد و جامعه را به سمت غیرسیاسی شدن کشاند. مردم احساس کردند که دیگر تأثیر خودشان را ندارند و در میان قدرت و نیروهایی که در مقطع انتخابات ظاهر می‌شوند جایی ندارند. به‌حال انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۴۰۰ نشانه‌روشنی بودم‌بنی‌بر اینکه دایره خودی‌های قدرت تنگ‌تر شده و جامعه احساس کرد که